

SKutečná DEMokracie

Svazek 1
Číslo 2

Oběžník pro potřebu lidí, jež hledají
Internetový a samizdatový časopis

Srpen
2011

Slovo ke čtenářům

A Světlo svítí v temnotách ...

Redakce

Redakci tohoto internetového časopisu tvoří lidé, kterým není jedno co se v naší zemi děje. Není jim jedno, že tu opět existuje selektování zpráv, že tu existuje překrucování těchto zpráv, a že tu dokonce existuje vyložená dezinformační kampaň. Lhaní a cenzurování je něco, čemu se hodláme postavit. Jde totiž o základní práva na informace, dané naší Ústavou a dalšími zákony této země. Stávající systém postkomunistické vlády se od principů DEMOKRACIE silně odklonil a systém, který lze nazvat v tom lepším případě OLIGARCHIÍ ne-li něčím horším začíná evidentně opovrhovat lidmi a základními hodnotami lidského soužití.

V tomto časopise se chceme vyjadřovat k dění jak v našich zemích, tak i v Evropě ale i ve světě. Chceme nejenom pravdivě informovat, ale především hledat a nacházet odpovídající kořeny toho co se děje a proč tomu tak je. Nebudeme se zabývat komercí, ale budeme se snažit na základě pravdy a objektivitu, jež je reprezentována v současnosti zdravým "selským" pohledem na svět, nacházet odpovídající řešení.

Chceme zde vedle těchto úvah psát i o tom, co je v současnosti pozapomenuto či vědomě zasouváno do pozadí.

Chceme se ve svých úvahách dotknout palčivých problémů současnosti a ukázat na nesmyslnost současného politického dění našich popředních politiků.

Ukázat jak je možné vést společnost a v ní normální žití naplněné ideou budoucnosti, jak je možné vést školství a v něm vychovávat skutečnou avantgardu národa, či jak vést zdravotnictví a přeměnit ho ve službu lidem. Jak a proč jsou současné metody soudnictví zvrácené a proč není možné se dovolat práva.

Vše to chceme a budeme vést v duchu pravdy a odpovědnosti za napsané.

Tento časopis nebude místem pro nářky, ale pro seriózní vědomé poznání skutečností. Chceme to vše psát v duchu SKUTEČNÉ DEMOKRACIE.

OBSAH

Slovo ke čtenářům	1a
Současný stav	1b
Finanční systém	2b
Jak dál?	4b
Konec	4b

Současný stav

Máme vládu, které nevěří většina národa, Máme parlament, kterému nevěří skoro nikdo. Většina lidí nevěří soudcům ani policii. Důvod?

Jeden podvod za druhým, jedna zlodějina za druhou, jedno nečestné jednání za druhým. Práva se nelze dovolat, a zloděj v džungli zákonů je nepolapitelný.

Rozmáhá se značná netolerance lidí k lidem. Lidé jsou vyhazováni na ulici díky oblundným exekucím, kterých bylo již přes 3 miliony (ke konci roku 2010), Pohrdání a nerespektování lidských práv, které jsme jako jediný stát Evropy díky našemu úřadujícímu prezidentovi republiky zavrhl! Zrůdnost tohoto činu je o to zrůdnější, že nebylo nikoho v celém našem národě, kdo by se postavil aktivně na obranu těchto lidských práv. Těch pár hlasů co se ozvalo, bylo jako hlas volajícího na poušti a ke sluchu národa nedozněly. Národ, tedy lid, byl zaměstnán snahou o své vlastní mamonění a prosazování se. Lidská práva ho nezajímala.

Tento zločin proti lidskosti se tedy nutně musí obrátit proti němu samotnému. Je jasné, že nastane doba, kdy bude lid po těchto právech volat, ale nebude jich, neboť je jako celek odvrhl. To, že to udělal úřadující prezident tohoto státu a ne lidé, na věci nic nemění. Tento prezident je představitelem tohoto lidu a tento lid ho jako představitele má a respektuje. Jeho činy tedy padají na jeho hlavu. Na hlavu všech a všichni za ně neseme odpovědnost.

Nerespektování práva na život a obživu, tedy na možnost se zajistit prací, je dalším pošlapáním občanského a pracovního zákona a s tím je spojeno mnoho dalších a dalších přečinů a mnohdy i zločinů.

Co s tím? Volby?

Ty tu ale přeci byly a výsledek je takový, jaký je.

To ale znamená, že tu je něco špatně.

Pokud tedy budeme uvažovat s pouhou výměnou politiků, pak jsme tam, kde jsme byli. Volby, které výměnu zajišťují, tu evidentně nepomáhají. Chyba tedy musí být jinde. Kde?

Pokud tedy není v těch, kteří jsou voleni, pak nutně musí být v těch, kdo volí, tedy v nás ostatních. Pokud tomu tak je, a vše ukazuje na to, že ano, pak se jedná o velmi překerní stav.

Z uvedeného je jasné, že jde o padlou podobu našich vztahů. V čem je tedy problém? Pokud se nechám oslovit Mamonem, Mocí, Postavením a v mé duši panuje Pýcha a Ego, pak jsem schopen vnímat kolem sebe pouze sobě rovné. Moudré a rozšafné lidi vnímám pouze jako hlupáky, kteří si nedokážou zajistit život.

Pokračování na str 2

Jenomže.

Právě takové, jakým jsem sám, považuji za jediné správné a proto je i volím a stavím do svého čela. Pokud budu chtít moc a mamon, pak přesně takové lidi budu považovat za "úspěšné" a přesně takové také budu delegovat do svého čela. Do čela jakéhokoliv uskupení, kterého jsem členem. Oni v mých očích jsou tedy těmi "úspěšnými", těmi "chytřejšími" a těmi, kdo se dle mého názoru vyznají v situaci. To je sice pravda. Ale také to znamená, že právě takovíto lidé se velmi rychle postarají, aby vše rozkradli a získali pro sebe a zároveň aby obsadili všechny významnější posty a tím získali veškerou moc. Výsledkem pak je skutečnost, že na dotýčeného voliče nezbude nic, leda tak oči pro pláč.

Problém je tedy evidentně v tom kdo volil a ne ve zvolených lidech. Darebáci, lumpové, zloději a podvodníci jsou v každém národě, v každém větším uskupení. Problém není v nich, ale v moci a postavení, které jim propůjčujeme. Pokud tedy tyto nízké lidi budeme držet v pozicích, které jim přináležejí, pak žádný problém nenastane.

Podívejme se tedy na to, co se stane, když volby by proběhly pod pravomocí těch, kteří jsou moudří, rozšafní nebo alespoň zodpovědní.

Evidentně by došlo k tomu, že budou vyžadovat zvolení i takovýchto lidí do svého čela. Bude velký tlak na to, aby lidé, kteří mají být zvoleni, byli zodpovědní, moudří a rozšafní, aby byli dobrými hospodáři a aby ve svých programech a vizích předložili skutečně realizovatelné, dobré a zodpovědné projekty, které se nejen dají kontrolovat a tím i sledovat jejich plnění, ale také za ně lze nést plnou zodpovědnost.

Takovíto voliči by automaticky odmítli reklamu, billboardy a jiné nesmysly, které propagují Ego, Moc a podobné věci. Naopak by vyžadovali mít možnost porovnání všech se všemi ve smyslu základních otázek a myšlenek, které oslovují společnost. Znamená to, že ne "volební kampaň", ale srovnání všech ve smyslu jejich vizí a ve smyslu jejich prospěšnosti. Je snad pochopitelné, že volba padne na ty, kteří zodpovědně a prokazatelně správně navrhnou této společnosti její bytí, její pokračování a její rozvoj. Kterí prokazatelně pošlou zpět do propadu lidi, kteří jsou označeni ostatními jako lumpové a darebáci a naopak vyzdvihnou lidi moudré.

V této zemi je mnoho lidí, kteří patřičné programy již vypracovali a to jak na úrovni ekonomické, tak i společenské ale i na úrovni mravní. Vše je připraveno. Ekonomika, školství, lékařství i společenské uspořádání a to vše ve skutečné demokracii, která je odvozena ze základů řecké demokracie, která rovněž do svého čela stavěla pouze moudré lidi.

Vše je připraveno.

Chybí jediné a tím je zodpovědný člověk, který by to chtěl a už konečně by odhodil zhoubnou touhu po majetku a moci. Konečně by prohlédl a pochopil, že komunistická zvěle se pouze transformovala do současných postkomunistických zločinných vládců, kteří spolu s darebáky všeho kalibru udělají z naší společnosti jen spoušť a z lidí otroky.

Pokud tedy nedojde k dobrovolnému vzpamatování se lidí u nás, pak dojde k jeho nucenému obratu a to rozhodně nebude příjemné. Ti, co vládnou, dosáhnou pomocí těch, kdo jim neprozřetelně dali do rukou nekontrolovatelnou moc, jejich naprostého otroctví. Člověk už dnes se nabízí jako dobytek na trzích. Neříká se tomu zatím dobytčí trh, ale jen trh práce. Čím se ale od tohoto dobytčete liší? Soukromí a lidská důstojnost jsou už dnes

vysmívány. Kultura a umění tu má tak leda oči pro pláč. Školství je v katastrofickém stavu. Péče o člověka se stala byznysem.

Co bude zítra?

Vše směřuje do katastrofické konfrontace. Lidé budou tak dlouho a tak moc devastováni, až prohlédnou a pochopí, že chyba je v nich samotných. Že jsou to oni, kdo v touze po moci a mamonu zapomněli na základní lidské vztahy.

Budou se muset naučit zodpovědnosti a tuto zodpovědnost na sebe také přijmout. Tvrzení – mě politika nezajímá – musí být chápáno jako zvrácenost v tom smyslu, že jde o zřeknutí se odpovědnosti za věci ostatních i za věci své. Něco takového je naprosto nemyslitelné u zodpovědných a moudrých hospodářů, kterými se nutně musíme stát. redakce

FINANČNÍ SYSTÉM

V naší společnosti se vše točí kolem finančních prostředků. Neustále slyšíme – Na nic nejsou peníze, nebo, na to nejsou finanční prostředky, či máme málo peněz, nelze to profinancovat, došly finanční rezervy.

A v osobním životě?

Máme stále málo peněz, nevycházíme do konce měsíce, nebo si to či ono nemůžeme dovolit, nebo na to prostě nemáme a podobně.

Bylo by velmi vhodné se tedy podívat na to, jak vlastně funguje finanční systém a potažmo finance jako takové.

Byly doby, kdy peníze sloužily pouze jako zástupná hodnota, která vyjadřovala hodnotu zboží či služeb nebo třeba i práce, která byla vykonána pro druhé. Tyto doby jsou už minulostí. Dnes peníze vedle uvedené činnosti, míněna je zástupná činnost, jsou samy o sobě také hodnotou, která se vyjadřuje jejich vlastním zhodnocením a obchodováním. To samo o sobě vyvolává obrovské pnutí, které jednoznačně vede do krizí. Tento stav si názorně probereme tak, abychom mu dobře porozuměli.

Kdysi existoval stav, že půjčené či vydělané nebo jinak získané peníze svou hodnotu neměnily. Jejich hodnota byla stále táž. Takže potomek, který zdědil peníze po předcích, si za ně mohl koupit naprosto totéž, jako jeho dávný předek. Tyto peníze měly tak vedle stabilní hodnoty i hodnotu, kterou bych vyjádřil slovem morální. Tyto peníze skutečně takto existovaly a to především ve staré Číně. Existovaly mnoho staletí a tomuto finančnímu systému se říkalo – **BEZÚROČNÁ EKONOMIKA.**

Tento systém se udržel velmi dlouho, ale především nastartování PRŮMYSLOVÉ REVOLUCE v ANGLII mu začalo zvonit umíráčkem. I když už předtím po mnoho staletí se tento systém začal porušovat a to především v Evropě, tak teprve nastartování této Průmyslové revoluce znamenal jeho konec. Nebylo to pochopitelně okamžité, ale od té doby se začaly odvíjet postupně věci a události, které vedly k jeho pádu. Tento trend se nezastavil do dnešních dnů a my si ho postupně přiblížíme.

První s čím se začalo u tohoto de facto čistého Finančního systému a čím se začal měnit, byl **ÚROK.** Úrok je suma, která se vyplácí majiteli peněžní hodnoty po určité době za to, že tuto hodnotu dá někomu k dispozici. Není

v tomto pojetí rozhodující, zda jde o půjčku, investici, výpomoc nebo cokoli jiného. Majiteli hotovosti prostě plyne zisk, neboli úrok, pouze z toho, že tuto finanční hotovost vlastní.

Že je to vysoce nemorální?

To zcela určitě.

S hodnocením ale prozatím posečkejme. Přijdou totiž ještě horší věci. Úrok je tedy hodnotou, kterou je nutno přidat k původně půjčené sumě. Je pochopitelné, že po určité době by vlastně už nebylo žádných peněz nejen na půjčky, ale ani na ony úroky. Abychom si to ukázali názorně, tak si představme, že je na světě třeba bilión jednotek jisté měny. Za tuto jednotku si můžeme dosadit, pokud budeme chtít, třeba milión dolarů nebo milión euro. Pokud tedy by byl zúročen celý tento bilión 10%, pak by za jeden jediný rok tato suma vzrostla sama o sobě na 1,1 biliónu jednotek. Na světě je ale pouze 1 bilión!

Že je to nesmysl? Ale vůbec ne, a takto se to ve skutečnosti i děje. Nejde sice o veškerou hotovost světa, ale o její velkou část. Protože uvedená skutečnost by znamenala zhroutil celého systému a to v průběhu jen několika málo let, tak tu musí existovat ještě něco, co zabrání krachu celého finančního systému. To něco je **INFLACE**. Inflation způsobí pokles reálné hodnoty tak, aby se vše vyrovnalo. Takže se sice zaplatí 1,1 biliónu, ale v reálných cenách to je opět pouze onen 1 bilión. Znamená to, že musíme nadále rozlišovat zaplacenou hodnotu a její reálnou výši.

Zdánlivě to tedy vypadá jako nesmysl. Co získám úrokem, to ztratím inflací. To by byla pravda, kdyby tu nebyl ve hře ještě další činitel, a tím je **ROZVOJ EKONOMIKY**. Teď to bude sice trochu složitější, ale vydrž milý čtenáři. Výsledek totiž stojí za to.

Každá země, či jakékoliv hospodářské uskupení, musí vytvářet zisk. Pokud by tomu tak nebylo, pak po určitém čase přestane existovat. Důvodem je její stále se umenšující základní kapitál, který je odsáván do dalšího přežívání. Takže zůstaňme u života schopných uskupení. Pro nás má smysl mluvit o státech, protože tyto jsou garantem té které měny. Rozvoj ekonomiky toho kterého státu probíhá obvykle v rozmezí 0% až 10%. Ve většině případů je to někde mezi, tedy kolem 5%. Toto číslo je velmi důležité.

Proč?

To bude velmi rychle patrné z následného textu.

Pokud tedy mám rozvoj ekonomiky 5%, pak mohu těchto 5% zcizit ve svůj prospěch a ekonomika zůstane na stejné úrovni, jako byla. Tudíž neklesá.

Jak je ale mohu zcizit?

K tomu slouží **BANKY** a provádí se to následným způsobem.

Veškeré úvěry či půjčky v bance se neprovádí tak, jak se domnívá většina obyvatelstva, tedy půjčením hotovosti, kterou banka vlastní. Proveďte se to tak, že na nově vzniklý účet úvěru, či půjčky nebo hypotéky, či čehokoli jiného, podobného typu, se prostě připiše nově vytvořená hotovost.

Ale ano, vážený čtenáři, jedná se přesně o to, co tě teď napadlo.

Jde o **PADĚLÁNÍ MĚNY**.

Tento způsob operací se v současné době používá všude na světě, s výjimkou Arabského světa. Tam totiž, na rozdíl od nás, neexistuje úrok, který je v tomto světě chápán jako lichva, a tedy jako zločin. Ostatně i v Evropě byla situace velmi obdobná ještě cca před 200 lety.

Co to znamená v praxi?

Banka si každým úvěrem, půjčkou či hypotékou zvětšuje své jmění a je stále víc a víc kapitálově mohutnější. Její síla se tedy čerpá z prostředků státu. Ten sice vykazuje rozvoj ekonomiky, tedy oněch pomyslných 5%, ale ty propadnou těmto bankám. Banky tedy zvýší své jmění, stát zůstává na svém a co lidé?

Tím, že se zvýší množství oběživa, ať už skutečného či jenom fiktivního, který je vyjádřen na účtech, tak nutně dochází k inflaci. Tedy k poklesu reálné hodnoty dané nějakou sumou měny. Takže vše, co lidé vlastní na hotovosti, se o tuto inflaci poníží.

Takže ve skutečnosti dochází k tomu, že jsou to lidé, kteří "**zaplatí**" dotyčným bankám a finančním korporacím jejich finanční vzestup. **Zaplatí to pomocí inflace**. Dlužník pak navíc platí ještě další poplatek, a to pomocí úroku, který je k dané půjčené sumě od banky přiřazen. Zdánlivě by se zdálo, že inflace nás až tolik neničí, ale posuďte sami.

V roce 1993 vznikl samostatný Český stát a s ním pochopitelně i samostatná měna. Pokud vezmeme tento rok za základ, pak v roce 2008 klesla reálná hodnota všeho v průměru na 1/4. Pokud někdo měl něco, co mělo hodnotu na příklad 100 000 Kč. Pak po 15 letech mu tato hodnota klesla a měl v průměru pouze 25 000 Kč. Jde samozřejmě o reálnou hodnotu toho, co vlastnil a také jde o průměr hodnot. Některé klesly víc, některé míň a některé mohly i stoupnout. Jde o průměr.

Pro lidi je matoucí, že jde o reálnou hodnotu, která není na první pohled patrná. Mate je to, že fyzicky za danou věc získají stejně peněz. Ve skutečnosti ale tyto peníze nemají svou bývalou sílu a tedy hodnotu.

Další co mate lidi, je skutečnost, že si mohou uložit hotovost do banky a ta jim jí zhodnotí úrokem. To je sice pravda, ale jen částečná. Zhodnocení je opravdu jen částečné. O skutečný úrok, který by z uvedené částky měl plynout, se se zákazníkem banka rozdělí. Podíl dělby nechám na důvěřivosti lidí, ale z výše připsaných úroků je zřejmé, kdo v tomto dělení má navrch.

Takto pojatý finanční systém je relativně ještě neškodný. Opravdu jen relativně.

My se ale nyní podíváme na něj ze současného pohledu, kdy zmohutněl a přebral řízení státu do svého systému a život lidí dostal do svého područí.

Psal se rok 1989 a my jsme se opájeli nově získanou svobodou. Alespoň jsme si to mysleli. Domnívali jsme se, že vstupujeme do Svobodného světa, do světa Kapitalistického. Ale ouha.

Tento svět, aniž to kdo pozoroval, zanikl ještě dříve, nežli onen Komunistický.

Těsně před oním památným rokem, o kterém jsme se domnívali, že je pro nás tak zlomový, se stalo to, že americký prezident podepsal rozhodující dokumenty z oblasti financí. Dal tak neuvěřitelnou moc do rukou nezkrutného Finančního byznysu reprezentovaného WAL STREET.

To byl ten skutečný zlom v dějinách, který prošel téměř nepozorován. Jen pár zasvěcených vědělo, o čem je řeč. Vědělo, že došlo k obudné události. Vědělo, že se vše na světě v krátké době změní. Vědělo, že nastupuje nový společenský řád – FINANČNÍ SYSTÉM.

V roce 1989 jsme tak nevstupovali do kapitalistického světa. Ten v té době, stejně jako ten komunistický, byl již mrtev. Kapitalismus a komunismus respektive reálný socialismus, jak se mu u nás říkalo, byl už minulostí.

Král je mrtev, ať žije král.

Toto okřídlené rčení platí i pro tuto situaci. Nastupující společenský systém – FINANČNÍ SYSTÉM se plně ukázal právě v naší republice. Tady nemusel čelit dobíhajícím vlivům původního kapitalistického systému a tak začal velmi rázně a jak říká přísloví – od podlahy až po strop.

Finanční systém není kapitalismem, a proto také s lidmi nezachází tak jako majitel v kapitalismu, ale jako ten, kdo je nepotřebuje a vadí mu. Finanční systém je systémem, který je zcela odtržen od života a majitelé bank, finančních a jiných korporací jsou těmi, kdo s realitou života nemají nic společného. Jsou to hráči na trhu financí, kteří jsou zcela bez svědomí a bez srdce. Jsou doslova a do písmene nelidští, jsou to ne-lidé. U nich byste se marně doprošovali jakékoliv lidskosti či soucitu. Oni vám ani v nejmenším nemohou vyjít vstříc a to proto, že nemají na to patřičné lidské prostředky. Jedná se skutečně o "lidi" mrzáky, kteří postrádají část lidství. V tomto případě svědomí a lidskost. Jejich jednání také podle toho vypadá.

V naší zemi nechali zničit všechny prosperující továrny, dílny a podniky a to jen proto, že potřebovali srazit lidi na kolena a udělat z nich otroky. Dnes neexistuje profese, která by zaměstnanci zajišťovala trvalý a stabilní post ve smyslu práce. Všude se lidé o práci musí obávat. Dovedný, řemeslný či šikovný člověk je nežádoucí. Požadováno je na trhu práce lidské dobytče, tedy mladý, silný a nemyslíci blbec. Práce sama o sobě se necení. Je považována za podřadnou.

Finanční systém je hráčem a tak hraje stejně zarputile tuto finanční hru o lidské tvory, jako ten, kdo u hráčského automatu propadne této hráčské vášni.

Finanční systém drancuje přírodu i lidské zdroje. Nebere ohled na nic. Tento systém ale jde svým počínáním evidentně do krize.

Finanční systém dnes disponuje deriváty, tedy cenými papíry v hodnotě převyšujícím víc jak 20x hodnotu HDP všech zemí světa, tedy veškerého movitého i nemovitého majetku, služeb a činnosti.

Poslední finanční krize z roku 2008 byla vyvolána jeho nenasytností a byla to vlastně první vlašťovka děsivých událostí, které nás očekávají. Vznikla tím, že jedna složka tohoto nelidského chamtivého systému chtěla víc, nežli jí příslušelo. Byli to naftaři, tedy ti, kteří kupčí s naftou. Začali zvedat cenu této suroviny stále výš a výš. Při hodnotě 150-160 dolarů za barel došlo v USA ke krizi.

Lidé v USA prakticky vše mají na naftu. Jej zvednutí z několika centů na hodnotu, kterou bylo nutno vyjadřovat už v dolarech za jeden litr, se ukázalo jako smrtící. Po zaplacení nezbytné nafty tak nezbylo na placení hypoték, kterých je v USA plno, a tak se spustila krize, která následně postihla banky, do kterých neproudily ony zfalšované, ale bankou už zakalkulované finanční prostředky. Tato krize postihla následně celý svět s výjimkou Arabského. Důsledky zde nebudu popisovat, všichni je známe, spíše se zaměřím na to, co je zde utajeno, tedy na to, co tuto krizi v tomto systému spouští.

Jde o systém, urvi, co můžeš. Ale pozor. Nejedná se o majetek jako v době kapitalismu. Jedná se o fiktivní hodnoty akcií a především derivátů, což jsou vlastně super akcie. Tyto deriváty mají i speciální obchodní místa a jsou dnes provozovány celosvětově. Jsou úzce spojeny s finančním trhem, tedy bankami, a celým tímto světem finančních operací. Jak jsem již dříve psal, je jejich hodnota několika násobně vyšší než vše co tu na zemi existuje. Že jde o nesmysl? Ale kdepak. Nejde přeci o majetek, tak jak jsme my normální lidé ho schopni vnímat. Jde

o fiktivní pocit moci tento majetek vlastnit. Jde o hráčskou vášeň, která je zcela odtržena od všeho reálného. Právě v tom je vysoce nebezpečná. Kalkuluje totiž s lidmi stejně, jako s neexistujícím, tedy fiktivním majetkem. Už dnes na světě umírá ročně hlady víc lidí za rok, nežli byly roční válečné ztráty na lidech za Druhé světové války. Lidé finančního byznysu to ani nezaregistrovali.

Kam to povede?

K totálnímu zhroucení celého systému.

Tento systém totiž začíná požírat sám sebe. Začíná ve své nenasytnosti se vrhat na normální lidi a to takovým způsobem, že se jim snaží odebrat i to poslední co mají. Nejenže je staví do role otroků v zaměstnání, ale staví je do role otroků i ve společenském životě a nutí je k životu, který je životem přežívajících dobytčat. V případě jejich nepotřeby pak je odhodl jako nepotřebnou věc či odežene jako obtížný hmyz. To, že tito lidé vlastně vytváří základ k tomu, aby celý tento Finanční systém mohl existovat, nenahlíží. Tito lidé jsou jejich základem či podložím z něhož mají možnost vyrůstat. Jeho zničením tak zničí i sami sebe.

To ale bude představovat pro všechny lidi spoustu utrpení, bolesti a slz, nežli tento parazit vezme za své. A.M.

JAK DÁL?

Máme před sebou dvě cesty. Jedna vede k postupnému převzetí věcí veřejných do rukou lidu a druhá vede k témuž, ale přes bolest, utrpení, žal a slzy.

Dá se předpokládat, že **Finanční systém** se zhroutí dříve nebo později. Sám sobě podřezává větev a ničí vše kolem sebe a nakonec i sebe sama. Podle prognóz, které se zdají být věrohodné, dojde v příštím roce k nové finanční krizi v USA, a ty se podle všeho propadnou do chaosu. Svědčí o tom i skutečnost neuvěřitelné neurvalosti zmiňovaného **Finančního systému**. Poslední události, kdy se opět zvedá cena ropy, potravin a jiných produktů, na tento vývoj jednoznačně ukazují. Toto zvednutí cen je výsměchem realitě, a jde o svévolné počínání chamtivých byznysmenů **Finančního systému**, kteří na nic neberou ohled. Obdobně vyznívá i snaha vzít pracujícím jakákoliv práva a jejich zástupce postavit mimo zákon. **Viz situaci ve státě Wisconsin v USA**

V následném roce, tedy v roce 2013 se zdá, že vše dolehne i na Evropu. Nebude to jen díky chaosu v USA, ale a to především, zdejšími poměrům, kdy zloději vše již rozkradli a jako vzteklí psi se vrhají na lidi, aby jim vzali i to poslední co těmto lidem ještě zbylo. Tak zničí nejen jistoty práce, ale i jistoty existence jednotlivých lidí jako takových. Současný obludný systém podřízenosti vůči těmto zvráceným elitám bude ještě vystupňován. Dá se předpokládat, že v naší společnosti dojde k přetečení kalichu trpělivosti. Lidé budou postaveni do role skutečných otroků a to bez jakýchkoliv práv. To následně povede k obrovské revoltě, kdy nejen poteče krev, ale vše se vyhroťí do té míry, že bude jasné jedno. My nebo Oni.

Vývoj, evoluce, pokrok či jak to chceme nazvat, se zastavit nedá. Nadešel čas, kdy každý jeden z nás musí vzít odpovědnost do svých rukou a sám za sebe se k problémům postavit. Dobrovolně, nebo nedobrovolně, to je již na něm, ale doba dozrála a člověk tento postoj bude muset zaujmout. Nemá jinou volbu.

Antonín Mareš